

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา และความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมา ตั้งอยู่บนความเชื่อของการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อแข่งขันกับนานาชาติ และนับตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2532 เป็นต้นมา รัฐบาลไทย ได้กำหนดให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ เป็นพื้นที่ทางเลือกใหม่ของฐานการผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ บนพื้นฐานสะพานเศรษฐกิจเชื่อมโยงฝั่งทะเลอันดามัน และอ่าวไทย (Land Bridge) โดยครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้มีเป้าหมายที่จะรองรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายของประเทศ

แผนพัฒนาดังกล่าวมีแนวคิดที่จะสร้าง “สะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge)” เชื่อมโยงระหว่างฝั่งอันดามันและอ่าวไทยด้วยระบบคมนาคมขนส่งร่วมแบบผสมผสาน ประกอบด้วยระบบถนน ถนนรถไฟ ท่อขนส่งน้ำมัน โดยมุ่งหวังให้การพัฒนาดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและ เปิดประตูการค้าระดับโลก (Gateway) เพราะสะพานเศรษฐกิจจะช่วยย่นระยะการขนส่งระหว่างภูมิภาคตะวันออกกลางกับประเทศ ริมฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2552 : 1-2)

โครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” เป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ซึ่งสาระของโครงการดังกล่าวจากรายงาน “การศึกษาโครงการความเป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” ของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์แมเนจเม้นต์ จำกัด (2551) ระบุว่า ข้อสรุปของการคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นท่าเรือ/นิคมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

1. พื้นที่เหมาะสมในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมปีโตรเคมี พลังงานและท่าเรืออุตสาหกรรม ได้แก่

- พื้นที่ทางเลือกท่าเรืออุตสาหกรรม ตำบลทุ่งปรัง อำเภอสิชล
จังหวัด นครศรีธรรมราช

- พื้นที่ทางเลือกท่าเรืออุตสาหกรรม ตำบลกลาย อำเภอท่าศาลา
จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. พื้นที่เหมาะสมในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทางการเกษตร ได้แก่

- พื้นที่ทางเลือกนิคมอุตสาหกรรมที่ 1 คือ ตำบลแก้วแสน อำเภอนาบอน

จังหวัดนครศรีธรรมราช

สำหรับการออกแบบเบื้องต้นพบว่า นิคมอุตสาหกรรมสีชลมีขนาดพื้นที่ 11,000 ไร่ นิคมอุตสาหกรรมท่าศาลามีขนาดพื้นที่ 12,600 ไร่ และนิคมอุตสาหกรรมนาบอน มีขนาดพื้นที่ 1,600 ไร่ โดยมีการออกแบบท่าเรืออุตสาหกรรมให้กับนิคมอุตสาหกรรมสีชล และนิคมอุตสาหกรรมท่าศาลา ซึ่งประกอบด้วย โครงข่ายคมนาคม ระบบแหล่งน้ำภายนอก ระบบประปา ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม ระบบรวบรวม บำบัดน้ำเสีย และระบบนำน้ำผ่านการบำบัดมาใช้ใหม่ ระบบกำจัดกากของเสีย ระบบไฟฟ้า และระบบโทรคมนาคมและสื่อสาร โดยคาดว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะเข้ามาใช้พื้นที่โครงการ แบ่งได้เป็น

(1) กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก ได้แก่

- กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานและปิโตรเคมี ที่ประกอบด้วย โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซ และ ปิโตรเคมี

- อุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในพื้นที่โครงการ ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำมัน ปาล์ม (Biodiesel) อุตสาหกรรมยางแปรรูปขั้นกลาง และปลาย และ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ และ ยิปซัม

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมรอง ได้แก่

- กลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมพลังงานและปิโตรเคมี ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำมันหล่อลื่น และจารบี ผลิตภัณฑ์จากก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ และอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์พลาสติก

- อุตสาหกรรมที่พึ่งพาวัตถุดิบในบริเวณรอบพื้นที่ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เหล็กขั้นปลาย และอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานและปิโตรเคมี และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้ (บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นต์ จำกัด, 2551)

แม้ว่าโครงการนี้ได้มีการอนุมัติให้ความเห็นชอบมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ต่อเนื่องมายังรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้มีการแถลงนโยบายด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวนี้ว่า เร่งพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมแห่งใหม่ โดยพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ในทุกภูมิภาคที่เหมาะสมเพื่อรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อมลพิษ และพัฒนาเส้นทางขนส่งเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมดังกล่าวกับท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังและท่าเรือมาบตาพุด รวมทั้งการพัฒนาสะพานเศรษฐกิจระหว่างฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยสำหรับรองรับอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อมลพิษ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554: 18)

อย่างไรก็ตามโครงการฯ ดังกล่าวได้มีการทำการศึกษารวบรวมพื้นที่สำรวจความคิดเห็นจากประชาชน เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หลายต่อหลายครั้ง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ยังคงดูเหมือนว่าประชาชนยังมีความคิดเห็นที่หลากหลาย รวมถึงประชาชนบางส่วนยังไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของโครงการฯ เท่าที่ควร หลายคนยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้มีความคิดเห็นที่หลากหลาย สังเกตได้จาก หลายกรณีเหตุการณ์ที่ผ่านมาเมื่อเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการฯ ได้เข้ามาทำการสำรวจ หรือทำงาน ปรากฏว่ามีประชาชนเข้าร่วมให้ข้อมูลจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีประชาชนส่วนหนึ่งคัดค้านการดำเนินโครงการดังกล่าวฯ ปรากฏการณ์สังคมที่เห็นเด่นชัด กรณีเหตุการณ์ ปฏิบัติการ “เพชรเกษม 41” มีประชาชนจำนวนมากดำเนินการประท้วงการดำเนินการโครงการฯ ดังกล่าวนี้นี้ (หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ, 2554: 1,10)

ดังนั้นในงานวิจัย เรื่อง ความรู้ และความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราชนี้จะทำการศึกษาระดับของการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อโครงการฯ ดังกล่าว ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ และ เมื่อทราบข้อมูลการดำเนินการโครงการฯ ดังกล่าวประชาชนในพื้นที่จะมีความคิดเห็นอย่างไรกับโครงการฯ นี้ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ เสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงระบบการบริหารการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากโครงการฯ ดังกล่าวเพื่อประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดต่อประชาชน และประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความถี่ของการรับรู้ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จากแหล่งต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ขอบเขตของการวิจัย

คณะผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย ไว้ดังนี้

3.1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มีดังนี้

ศึกษาเฉพาะประชาชนในพื้นที่ อำเภอสิชล อำเภอนาทวี อำเภอท่าศาลา ที่ถูกกำหนดให้เป็น
สถานที่จัดตั้งโครงการ “นิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล
ภาคใต้” เท่านั้น โดยทำการศึกษา 2 ประการ ประกอบด้วย ประการที่หนึ่ง ศึกษาการรับรู้
ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล
ภาคใต้” ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ประการที่สองศึกษาความคิดเห็นของ
ประชาชนที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง
ทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา ได้แก่

อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช และ อำเภอนาทวี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่ถูกเลือกให้เป็นสถานที่จัดตั้งโครงการ “นิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณ
พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” เท่านั้น

4. กรอบแนวความคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพสมรส
- อาชีพ
- รายได้
- สมาชิกในครัวเรือน
- การเป็นสมาชิกกลุ่มชุมชน

ข้อมูลแวดล้อม

- การติดตามข้อมูลข่าวสารโครงการฯ
- รูปแบบ ประเภท ช่องทางของสื่อ
- ความถี่ของการได้รับข่าวสารโครงการฯ
- การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่โครงการฯ
- การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น
- การให้ข้อมูลของผู้นำชุมชน
- การให้ข้อมูลขององค์กรพัฒนาเอกชน/องค์กรอิสระ
- การให้ข้อมูลของกลุ่มนักวิชาการ

- ระดับความรู้ข้อมูลโครงการ
ของประชาชนที่มีต่อโครงการ
“จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและ
ท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณ
พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้”
จังหวัดนครศรีธรรมราช

- ความคิดเห็นของประชาชนที่มี
ต่อโครงการ “จัดตั้งนิคม
อุตสาหกรรมและท่าเรือ
อุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่
ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัด
นครศรีธรรมราช

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1 ขั้นสำรวจและรวบรวมข้อมูล

- การสำรวจสถานภาพองค์ความรู้ศึกษาจากหนังสือ บทความ เอกสาร งานวิจัย และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภท การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับความรู้ และความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการฯ

- การวิจัยภาคสนาม โดยสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่รัฐบาลได้กำหนดให้มีการจัดตั้งโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน จำแนกออกเป็น ประชากร ในเขตพื้นที่ตำบลทุ่งไส อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 200 คน และตำบลท่าจีน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 200 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ดำเนินการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามความรู้ และความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรม ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สมาชิกในครัวเรือน การเป็นสมาชิกกลุ่มชุมชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลแวดล้อมที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับความรู้ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 9 ด้าน ประกอบด้วย

1. การติดตามข้อมูลข่าวสารโครงการฯ
2. รูปแบบ ประเภท ช่องทางของสื่อ
3. ความถี่ของการได้รับข่าวสารโครงการฯ
4. การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่โครงการฯ
5. การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น
6. การให้ข้อมูลของผู้นำชุมชน

7. การให้ข้อมูลขององค์กรพัฒนาเอกชน/ องค์กรอิสระ

8. การให้ข้อมูลของกลุ่มนักวิชาการ

9. ระดับความรู้ของประชาชนต่อโครงการฯ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ใน 12 ประเด็นความคิดเห็น ดังนี้

1. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช จะช่วยกระจายความเจริญได้เป็นอย่างดี

2. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้เกิดการพัฒนาด้านอาชีพของท่านได้อย่างดี

3. ประเด็นความคิดเห็นกรณีมีอีกหลายวิธีที่สามารถสร้างความเจริญให้กับชุมชนท้องถิ่นได้ดีกว่าการตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรม

4. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ช่วยกระจายรายได้ให้กับชุมชนของท่านได้

5. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

6. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้เกิดอาชีพเสริมแก่ชุมชนขึ้น

7. ประเด็นความคิดเห็นกรณีการมีงานทำในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้มีรายได้นั้นคงดีกว่าการทำเกษตรกรรม

8. ประเด็นความคิดเห็นกรณีหากมีการตั้ง โรงงานอุตสาหกรรม ทำเรืออุตสาหกรรม โกดังสินค้าขนาดใหญ่ ใกล้บ้านเรือนของท่าน ท่านจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

9. ประเด็นความคิดเห็นกรณีถ้าหากมีโอกาสด้านอาชีพเสริมสมาชิกในครอบครัวของท่านให้ทำงานในโรงงาน และทำเรืออุตสาหกรรม

10. ประเด็นความคิดเห็นกรณีจังหวัดนครศรีธรรมราช เหมาะสมแก่การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรม มากที่สุด

11. ประเด็นความคิดเห็นกรณีอยากให้รัฐบาลดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในอำเภอของตัวเอง

12. ประเด็นความคิดเห็นกรณีความรู้สึกรังเกียจที่จะมีนิคมอุตสาหกรรม โรงงาน อุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรม ในอำเภอของตัวเอง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

5.4 เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามที่ใช้เป็นลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)
ของลิเคอร์ท 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความถี่ของการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร
โครงการฯ จากแหล่งต่าง ๆ

ระดับ 5	หมายถึง	บ่อยครั้งมาก
ระดับ 4	หมายถึง	บ่อยครั้ง
ระดับ 3	หมายถึง	นาน ๆ ครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	นาน ๆ มากต่อครั้ง
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เคยได้รับเลย

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความรู้ข้อมูลเกี่ยวโครงการ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก / พอสมควร
ระดับ 3	หมายถึง	น้อย
ระดับ 2	หมายถึง	น้อยที่สุด
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่มีเลย

และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	เฉย ๆ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5.5 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถาม นำมาปรับปรุง ความถูกต้อง ครอบคลุม
เนื้อหาทั้งหมด

- ด้านความเชื่อมั่น (reliability)

นำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มประชากรใกล้เคียง (Try out) นำมาหาความ
เชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach และความสอดคล้องภายใน
(Internal Consistency)

5.6 การจัดการทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่รวบรวมแบบสอบถามที่สำรวจมาแล้ว จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้อง
และความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS for Windows ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีหาค่าความถี่ และร้อยละ

2. ข้อมูลแวดล้อม ระดับความรู้ และความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคม
อุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช
จะใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยหาค่าระดับ
ความถี่ของการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารโครงการฯ จากแหล่งต่าง ๆ ของประชากรในพื้นที่โดยรวม
แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยออกมาเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	บ่อยครั้งมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	บ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	นาน ๆ ครั้ง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	นาน ๆ มากต่อครั้ง
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่เคยได้รับเลย

หาค่าระดับความรู้ ของประชากรในพื้นที่ โดยรวม แล้วแปลความหมาย
ของค่าเฉลี่ยออกมาเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก/พอสมควร
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่มีเลย

และหาค่าระดับความคิดเห็นของประชากรในพื้นที่โดยรวม แล้วแปลความหมาย
ของค่าเฉลี่ยออกมาเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	เฉย ๆ
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้ หมายถึง ระดับความรู้ของประชาชนในพื้นที่อำเภอสิชล และอำเภอท่าศาลา
ที่มีต่อโครงการ “นิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้”
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยม
ส่วนบุคคล ของประชาชนในพื้นที่อำเภอสิชล และอำเภอท่าศาลา ที่มีต่อโครงการ
“จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้”
จังหวัดนครศรีธรรมราช

แผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ หมายถึง แผนพัฒนาพื้นที่ที่รัฐบาลได้เห็นชอบให้
ดำเนินการศึกษา เพื่อพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ เพิ่มสมรรถนะการขนส่งทางทะเลของประเทศ
ไทย โดยการพัฒนาสะพานเศรษฐกิจด้วยระบบคมนาคมขนส่งสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยง
ทะเลอันดามันกับอ่าวไทย อันจะเป็นการเปิดประตูเศรษฐกิจใหม่ของประเทศออกสู่ทะเลด้าน
มหาสมุทรอินเดีย และช่วยส่งเสริมโอกาสของประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ
กลุ่มเอเชียตะวันออกและกลุ่มเอเชียใต้

โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมภาคใต้ หมายถึง โครงการที่
รัฐบาลอนุมัติให้ดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง
ทะเลภาคใต้ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบและเข้าใจความดีของการรับรู้ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จากแหล่งต่าง ๆ
2. ทราบและเข้าใจระดับของความรู้ข้อมูลโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และทำเรืออุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้” จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. นำผลการวิจัยเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับบริบทพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป